Adâletin tecellîsi uzak değildir!

İstanbul / Ümraniye'den okuyucumuz: "Bir komşunun 12 yaşındaki kızına bir ırz düşmanı tasallut etmiş. Kızı kandırarak arabasına alıp kaçırmış. İğfal etmiş veya iğfale yeltenmiş. Dövmüş, sövmüş; sonra bir kenara atmış, bırakmış ve kaçmış. Ailesi araba plâkasından yola çıkarak mahkemeye vermiş. Mahkeme devam ediyor. Bu işin hukûkî yönü. Böyle bir durumda İslâm Hukûku ne diyor? Bu kızın ailesi bu gün itibariyle ne yapabilir? Mahkeme ne derse razı mı olmalı? Yoksa ne yapmalıdır?"

Allah cümle Müslüman evlâdını şerlilerin şerlerinden korusun. Âmin.

Hiçbir şerli veya zâlim, Allah'ın adâletinden, Allah'ın hesabından, Allah'ın sorgusundan, Mahkeme-i Kübrâ'dan kaçamaz. Yollar Mahkeme-i Kübrâ'da birleşir! Allah'ın adâleti, her zâlimin, her mücrimin, her şerîrin hakkından elbet gelir. Cenab-ı Hak mâsumun, günahsızın, zulme ve hakârete mâruz kalanın hakkını öyle sorar, öyle alır ve öyle adâlet eder ki, orada hiçbir mâsumun, hiçbir günahsızın gözü aslâ arkada kalmaz. Hiçbir günahsız, "Rabb'im benim hakkımı ondan sormadı, almadı, ona yeterince cezâ vermedi" demez, diyemez. Hadis-i şerifin işâretiyle boynuzsuz koyunun hakkının boynuzlu koyundan alınacağı o dehşetli günden, hangi mücrim kaçabilir, hangi suçlu hâriç kalabilir?

Zîrâ Cenab-ı Allah Adl'dir, Âdil'dir, Zü'ntikâm'dır, Serî'ul-Hisâb'tir, Hâkim'dir, Hakîm'dir, Azîz'dir, Celîl'dir, Kahhâr-ı Zülcelâl'dir.

Şu âyetler mücrimlerin yüreğini paramparça etmeye yeter: "Allah izzet ve intikâm Sahibidir."1 "Allah ondan öç alır. Allah güçlüdür, öç alıcıdır!"2 "Şüphesiz Biz suçlulardan öç alacağız."3 "Muhakkak Biz onlardan öç alacağız."4 "Onları çarptıkça çarpacağımız gün; şüphesiz öcümüzü alırız."5 "Bu gün herkes kazandıkları ile cezâya

çarptırılır. Bu gün haksızlık yoktur! Allah hesabı çabuk görendir.”6 “Haberiniz olsun; hüküm Allah’ındır. O, hesap görenlerin en süratlisidir.”7

Dünyadaki mahkemeler adâleti tecellî ettirebilirlerse ne âlâ! Aksi takdirde, dünyada adâletin pençesinden kurtulabilen hiçbir suçlu ve hiçbir mücrim yoktur ki, mahşerde Allah’ın adâletinden yakasını kurtarabilsin!
Bu durumda, haksızlığa uğrayan, şerîrlerin hakâretine mâruz kalan, kötülüğe dûçâr olan, menfur tasallutlarla yüz yüze bulunan mâsûm ve günahsızlar ne yapmalıdır?

Mâsûmların dünyada hak arayacakları yer, devletin âdil mahkemeleridir. Âhirette ise “adâlet ve intikam Sahibi olan” Allah’ın adâletidir. Burada olmazsa, orada muhakkak adâlet yerini bulacaktır. -İnşaallah-
Mâsûmlar kendi hesaplarını kendileri sormalı mı? Güçleri olsa bile kendi öçlerini kendileri almalı mı?
Hayır, hayır, hayır! Buna izin yok! Adâletin tecellîsine yardımcı olsunlar; kâfîdir. Eğer burada değilse; orada muhakkak menfur ve şerli kimselerin hesaplarının görüleceğinden emin olmalıdırlar!

Esâsen, Mahkeme-i Kübrâ’nın mahşerde kurulmasının en mühim hikmeti ve lüzûmu işte bu haksızlıklar, bu çılgınlıklar, bu haddini aşmalar, bu tasallutlar, bu kabalıklar, bu zulümler, bu zorbalıklar ve bu kendini bilmez davranışlardır! Çünkü dünya imtihân yeridir. Dünyada güçlü de, güçsüz de, haklı da, haksız da, saldırgan da, mâsûm da, günahkâr da, günahsız da, eline fırsat geçiren de, kötülüğe uğrayan da imtihan içindedir. Ölümün, herkesi eşit bir şekilde dünyadan alıp götürmesi, Allah’ın adâletinin Mahkeme-i Kübrâ’da kılı kırk yararak tecellî edeceğine işârettir! Allah’ın dünyada zâlimlere ve şerlilere fırsat vermesi ve hemen cezâlandırmaması, o habis ruhluların âhiretteki hesaplarının, cezâlarının ve âkıbetlerinin ancak vahametini gösterir!

Netîce itibariyle, burada şikâyet mercîimiz âdil mahkemelerdir. Ahlâkî referansımız ise, sabırdır! Başka bir hareket tarzımız yoktur.
Sabretmeliyiz; çünkü sabrın özünde tevekkül ve Allah’a güvenmek vardır. Sabrın muhtevâsında ise, “eğer hak burada yerini bulmazsa, orada muhakkak bulacaktır!” îmânı ve esenliği vardır. Îmânımız, baş tâcımızdır!
Allah (cc), her türlü şerlilerin ve habis ruhluların belâsından ehl-i îmânı muhâfaza buyursun. Âmin. Onları Kahhâr ism-i şerîfine havâle ediyoruz! Bu ismin gazabı onlara yeter!

Dipnot:
1-Âl-i imrân Sûresi, Â¾;

2-Mâide Sûresi, 5/95;
3-Secde Sûresi, 32/22;
4-Zuhrûf Sûresi, 43/41;
5-Duhân Sûresi, 44/16;
6-Mü’min Sûresi, 40/17;
7-En’âm Sûresi, 6/62.